

Р Е Ш Е Н И Е № 267

гр.Перник, 08.11.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично заседание на дванадесети октомври две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря **И.И.** и в присъствието на представител на **Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№267/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН, във вр. чл. 208 и сл. по глава XII от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е касационна жалба от **“Мапа Дженгиз” ДЗЗД**, чрез процесуалният му представител **адв.И.П.*****, против решение №404/26.05.2011 г. на Районен съд-Перник, постановено по н. а. х. д. № 428/2011 г. по описа на съда, с което е изменено наказателно постановление № 23-2300973/21.09.2010 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр. Софийска област.

С НП на **“Мапа Дженгиз” ДЗЗД** е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 15 000 лв., за нарушение на чл.55 от Наредба №2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи на МРРБ. Въззивният съд е приел, че е налице извършено нарушение, но не е наложено справедливо наказание с оглед разпоредбата на чл.27 от ЗАНН и е изменил НП, като е определил санкцията на 10 000лв. Касационният жалбоподател иска да бъде отменено решението и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В касационната жалба, по повод на която е образувано настоящото производство не е съобразено обстоятелството, че при въззивната проверка наложената от АНО санкция е определена в размер на 10 000 лв. и се оспорва потвърдително решение на РС Перник. По същество се излагат аргументи за незаконосъобразност на АУАН и НП, които са довели до опорочаване на административно наказателната процедура.

Ответникът по касационната жалба –Дирекция Инспекция по труда Софийска област, редовно уведомен за оспорването и насроченото съдебно заседание не изпраща представител и не изразяват становище по касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник, намира касационната жалба за неоснователна, но въпреки това предлага съдебния акт да бъде отменен и длото върнато за ново разглеждане от друг състав на РС Перник, тъй като е налице противоречие между диспозитива и мотивите на решението.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл.217 и сл. от АПК, извърши цялостен преглед за законосъобразност на атакуваното решение и като прецени изложените от страните доводи, намира, че жалбата е подадена в законния срок, от надлежна страна и производството е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване на районния съд не се подкрепят от доказателствата събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност пред първата инстанция.

Относно твърдението, посочено като касационно основание в жалбата, за необоснованост на първоинстанционното решение, следва да се отбележи, че „необоснованост“ не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН основания за касиране, поради което не следва да се обсъжда от настоящия касационен състав. Колкото до „необосноваността“ като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение (което е касационно основание за отмяна по НПК) във връзка с процеса на доказване, при извършената касационна проверка такива не бяха установени. Районен съд - Перник обоснова и в съответствие с правилото на чл. 305, ал. 3 НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН е посочил установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и поради какви съображения е приел някои от тях, а други - не.

Районен съд – Перник, при осъществяването на издаденото наказателно постановление, е изяснил прецизно фактичката обстановка и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства е постановил съдебния акт. Преценените в съвкупност доказателства налагат направените от съда изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

За да измени наказателното постановление, съдът е приел, че жалбоподателят от обективна и субективна страна е осъществил нарушение на Наредба №2/2004 г. на МРРБ, но административният орган неправилно е квалифицирал деянието и в нарушение на материалния закон не е приложил относимата санкционна разпоредба. Правилно в съдебния акт е посочено, че в хода на административно наказателното производство е прието изменение на КТ, въз основа на което е определен нов размер на законовите санкции и той е определен в диапазон от 1 500 лв. до 15 000 лв. Подробно въззивният съд е обосновал неправилно определяне на санкцията и е намалил наложеното административно наказание. При проверката на въззивното решение, действително се констатира налице разминаване между посочения нов размер на санкцията в мотивите на решението и в диспозитива му, както бе посочено от процесуалния представител на Прокуратурата. Настоящата инстанция приема, че се касае за техническа грешка допусната от районния съдия в мотивите на решението. Безспорна е волята на съда да намали наложеното административно наказание и да приложи по благоприятния за нарушителя закон, поради което решаващият състав приема, че санкцията е определена в размер на 10 000 лв., така както е посочено цифром и словом в диспозитива на решението.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Те се изразяват в нарушение на материалния закон, ако той е приложен неправилно или не е приложен законът, който е трябвало да бъде приложен. Нарушението на процесуалните правила от съда е съществено, когато са налице хипотезите, посочени в чл. 348 ал. 3 от НПК. В настоящото производство не са налице доказателства районният съд да е допуснал такива нарушения.

Административният съд намира атакуваното решение за допустимо, валидно и постановено в съответствие със закона. Касационната инстанция напълно споделя

фактическите и правни изводи на районния съд. Те съответстват на данните от събраните по делото доказателства и на материалния закон. Проверката не сочи наличие на нарушения при постановяване на обжалваното решение, които да съставляват касационно основание за отмяната му.

По тези съображения съдът счита, че в хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални пропуски, които да засягат валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, за които съдът съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК следи служебно. Като обсъди посочените в жалбата пороци на решението съдът намира, че не е налице нарушение, което да е касационно основание за отмяна на решението, поради което същото, следва да се остави в сила.

Като взе предвид изложеното, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 404/26.05.2011 год., постановено по н.а.х.д №428/2011 год. по описа на Пернишкия районен съд.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/